

عنوان مقاله:

از ابرسوژه تا ناسوژه جلوه‌های متناوب قدرت در نمایشنامه‌ی سیاه‌اثر ژان ژنه

محل انتشار:

دوفصلنامه نقد زبان و ادبیات خارجی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

حمیدرضا شعیری

مجید رحیمی جعفری

خلاصه مقاله:

در نمایشنامه سیاه، ژان ژنه سعی دارد نشان دهد چگونه سوژه‌ها در چالش گفتمانی با هم‌ردیفان خود امکان عبور از وضعیت سوژه بودن به ناسوژه شدن را می‌یابند. سوژه در دنیای معاصر دستخوش انواع آسیب‌ها است. او سوژه را با تمام هیجان‌ها، نفرت‌ها، حسادت‌ها و لغزش‌هایش در وضعیتی متزلزل نشان می‌دهد که هویت سوژه بودنش را دچار خطر می‌کند. به همین منظور ژنه با ارائه‌ی وجوه چندگانه‌ی سوژه‌ها (سیاه‌پوستان با واکس، شخصیت‌های تصمیم‌گیرنده پشت پرده، سیاه‌پوستانی که با ماسک به هیئت سفیدها درآمده‌اند و سیاه‌پوستانی که به آن‌ها بی‌رنگی تجویز شده است) ما را با وجوه متناوب گفتمانی هزارتو روبرو می‌سازد که تضاد سیاه و سفید، دستگاه قدرت و سیاست زمانه را به ریشخند می‌گیرد. هدف از ارائه‌ی این مقاله بررسی نمایشنامه سیاه‌اثر ژان ژنه از طریق رویکردی گفتمانی و نشانه-معناشناختی جهت تبیین شرایط عبور سوژه به ابرسوژه یا به ناسوژه می‌باشد. بر این اساس مشخص می‌گردد که روابط قدرت در نمایشنامه سیاه تابع عوامل گوناگونی مانند ساختارهای اجتماعی، نمادهای سیاسی، کارکردهای ایدئولوژیک و حضور پدیدارشناختی می‌باشد.

کلمات کلیدی:

ژان ژنه، سوژه، سیاه، قدرت، گفتمان، نشانه-معناشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293301>

